

คุยกับผู้อ่าน

“กุมภาพันธ์กลับมาสู่ฤดูร้อนทึบเกรงแสงกล้า...”

คนรุ่นหลังอาจจะไม่ได้ยินเพลงเพลงนี้ สิ่งที่มากับฤดูร้อนอย่างหนึ่งก็คือโรคลายไข้เจ็บ ที่ติดต่อโดยการกิน ท้องเดินเอียบิดเอียบ ไข้ทัยพอยด์ (รากสาดน้อย) เอียบ ตับอักเสบจากเชื้อไวรัสเอียบ ฯลฯ เป็นกันเต็มบ้านเต็มเมืองกันทีเดียวแหละครับ ตามสถิติของกระทรวงสาธารณสุข คนไทยเป็นโรคติดต่อทางอาหารและน้ำดื่มถึง ๒๖,๖๐๐ คน ใน ๑๐๐,๐๐๐ คน หรือปีหนึ่ง ๑๒ ล้านคน ซึ่งนับว่าเป็นกันอย่างทั่วถึงทีเดียวครับ

ความเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้เหล่านี้ ได้บ่อนทำลายประเทศไทยทั้งทางกำลังกาย กำลังใจ กำลังงาน กำลังเงิน และชีวิต ที่เดียวแหละครับ ประชาชนต้องสูญเสียชีวิตเพราะโรคเหล่านี้ในปีหนึ่ง ๆ ไม่น้อย เฉพาะคนที่เป็โรคทัยพอยด์หนัก ๆ สักรายเดียว รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเป็นหมื่น ๆ บาททีเดียว

เพราะฉะนั้น เฉพาะโรคกลุ่มนี้เพียงกลุ่มเดียว จะเกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจหลายหมื่นหรือแสนล้านบาทต่อปี

โรงพยาบาลต่าง ๆ ก็เพียงแต่ตั้งรับผู้ป่วยเมื่อเป็นแล้ว หรือเมื่อใกล้ตายแล้ว ไม่มีทางที่โรงพยาบาลจะไปปราบโรคเหล่านี้ได้ การที่จะระงับยับยั้งป้องกันไม่ให้ประชาชนเป็นโรคเหล่านี้ ก็ต้องอาศัยการณรงค์ในเรื่องความสะอาดของอาหาร และน้ำดื่มในหมู่ประชาชนโดยทั่วถึง

ถ้ากินอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดเสียได้อย่างเดียว ประชาชนจะเป็นโรคน้อยลงเป็นอันมาก เรื่องน้ำดื่มนั้นไม่มีข้อที่ต้องสงสัยอีกว่า ควรใช้น้ำฝนหรือน้ำต้ม หรือน้ำที่ใส่คลอรีน แต่น้ำใช้ที่ล้างขามล้างผัก ก็ควรเป็นน้ำที่สะอาดด้วย

น้ำแกว่งสารส้มอย่างเดียวไม่พอเพียง สารส้มทำให้น้ำใส แต่ไม่ได้ฆ่าเชื้อ แต่ถ้าผสมคลอรีน ลงไปในน้ำจึงจะฆ่าเชื้อได้ทุกชนิด ทั้งเชื้อบิด เชื้อไขรากสาด เชื้ออหิวาต์ เชื้อตับอักเสบ ฯลฯ โปรดดูวิธีผสมคลอรีนกับน้ำในฉบับนี้

ส่วนการกินกล้วยเตี่ยวเรือชนิดล้างขามในคลองหรือซุบผ้าเช็ดขามในน้ำคลองละก็ ไม่ต้องพูดถึงหรอกครับ เป็นการเชื้อเชิญโรคซัด ๆ ที่เดียว

เดี๋ยวนี้ใครมีอะไรดี ๆ ก็ชูคำขวัญว่าทำให้ชาติเจริญทั้งนั้น “หมอชาวบ้าน” ก็ขอเข้าร่วมขบวนด้วย โดยเสนอว่า

‘กินสะอาด ชาติเจริญ’

ประเวศ วะสี